

סוכה העצוב של אהבת בוני ופרדי

★ חודש אחרי לידתם נותרו תשעה הגורים של בוני יתומים מפני ש:

למה הם הרגו את בוני?
 בוני עם הגוף הענק והעיניים העדינות.
 בוני שאהבה את פרדי.
 בוני שלא עשתה אף פעם רע לאף נות.

כבר פשט בגופה. "בוני חולה, היא לא יכולה לצחוק", אמרה האחות, שהזעקה אל בוני. "אבל אצלי היא היתה צוחקת גם כשי היתה חולה", התעקשה הקטנה. ארבע שעות גססה בוני. כל אותו זמן ישב פרדי במכונית וחיכה. הוא חיכה לה כל הלילה בבית שלו ושל מרקו תורג'מן בשיכון בבלי, והתפלא על שלא באה לה ניק את תשעת הגורים המשותפים שלהם. הוא המשיך לחכות לה גם למחרת, כי חשב שעוד תבוא, ושניהם ישתוללו בחצר כמו שנהגו לעשות מיום שהכירו זה את זה. "פרדי עצוב", אומר האמרגן מרקו תורג'מן על הכלב הרני השרוע על השטיח. "הוא כבר לא רגיל לחיות בלי בוני".

סיפור האהבה של בוני ופרדי הוא סיפור של אהבה ממבט ראשון, אך בת כלבים, שלא רבים כמותה בין הולכי על שתיים. את בוני לקחה נירה בגלל גילי בתה. לא שהיא עצמה אינה אוהבת כלבים; היא היפך. את האהבה לחיות קיבלה עוד בבית אמה, ואילו בביתה שלה התרוצצו שני נחשים, קיפוד שנהג לאכול מכף ידה וחולדה שהיתה מזדונית כל פעם ששמעה את השריקה המוכרת. כשהופיעה נירה בר לקחת פיקוד 1937, היתה מנצלת את הפסקות הצהריים כדי לעצוב את מחנה מרי קוס כהיפה. שבו התנהלו החזרות, וללכת

כמו סוס
 נראה כלב מסוג דני גדול, היכול לישאת על גבו בקלות וללא מאמץ, ילד קטן, כפי שעושה אבי הגורים פרדי בתמונה. בר ארץ מוחזקים למעלה מ-70 כלבים מסוג זה.

אחד, ומתה מפני שלא ידעה שאנשים הם דבר שלפעמים צריך גם להזהר ממנו, כי לא פעם הם הורגים בלי כל סיבה. בוני, היא כלבת הענק מסוג דני גדול של הזמרת נירה רבינוביץ, שביום רביעי לא יכלה "לצחוק" כמו שכינתה גילי, בתה בת הארבע של נירה, את תנועת הפשלת השפתיים כלפי מעלה, שהיתה אופיינית לה. "תצחקי, בוניל'ה, תצחקי!" המשיכה גילי להתחנן בפני בוני, אבל בוני שלחה אליה מבט עצוב ולא צחקה, כי הרעל

פרדי העצוב
 פרדי, הגורם הליאם הורעלה ומתה זמן קצר אחרי הלידה, כשהבעה של עצב נסוכה על פניו, ממש כמו בן אדם אחרי שקורה לו אסון.

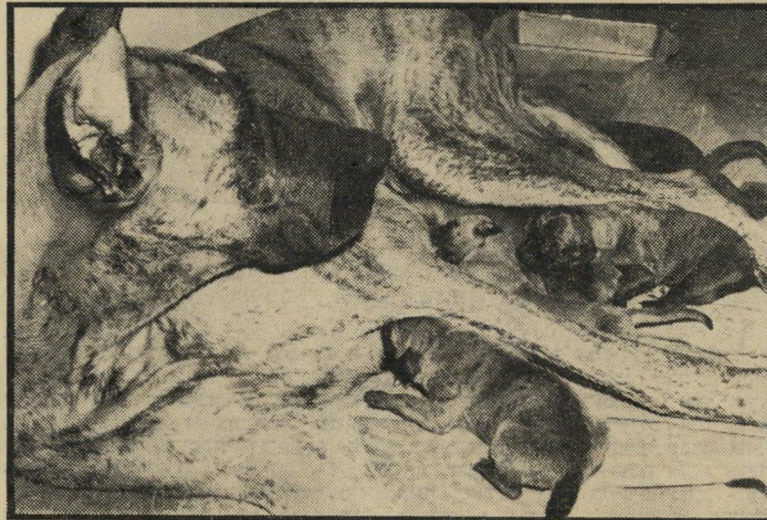
הגורים יתומים

מרקו תורג'מן אבל יחד עם פרדי, כלבו הענק מ"סוג דני גדול, על מותה של בוני, הכלבה שילדה ומתה מהרעלה, כמה מהגורים נראים על הארץ.

הרועילו את אמא!

למטה, ובוני הכריחה את פרדי לשחק. פרידי מטבעו הוא יותר שקט וכבד, ובהתחלה קצת התנשם מהמשחקים של בוני, אבל הוא התרגל.

ימים רבים עברו מאז אותה פגישה ראשונה, אבל פרדי לא שכח את בוני, אפילו אהבתו של מרקו בעליו, שנהג לקחת אותו איתו לכל מקום לשם הלק, לא הצליחה להשכיח מליבו את זכרה של (המשך בעמוד 30)

הדנית הגדולה
 כך נראתה בוני, שבועיים לפני מותה, כשהיא מניקה את תריסר הגורים שנולדו לה ושמוחירו של כל אחד מהם כ-500 ל"י. בוני היתה כלבה עם שושלת יחסית, סבה, למשל, היה כלבו של חיים בר-לב, הרמטכ"ל לשעבר, המגדל בביתו שני כלבים מסוג דני גדול.

לגן החיות הסמוך כדי להאכיל את החיות. אלא שבינה לבין ההחלטה להביא גם כלב לביתה עמד הזכרון של כלבה הקודם ש'הורעל. סתם כך, טייל בחצות ובלע משהו שהסתבר שהיה רעל. נירה חששה שמא תשוב ותאבד גם הפעם את החיה האהובה בדרך דומה. חששה, ולא ידעה עד כמה קרובה היתה לאמת.

בוני עם הפרווה החומה המנומרת לא היתה סתם כלבת דני, היא היתה כלבה עם שושלת יחסית. סבה היה הכלב של שרה-המיסחר והתעשייה, חיים בר-לב, ש'הוזמן על-ידו במיוחד בצרפת, ואביה היה הכלב הדני הגבוה ביותר בארץ. אולי בגלל זה התרגשה כל כך אמה של נירה, כשהלכה לתומה באחד מרחובות תל-אביב והבחינה לפתע באיש הפוסע ל'עומתה, ולצידו מהלך כלב דני זהה לגמרי לבוני.

"לא", אמר לה האיש, שהיא לא זיהתה. "זאת היתה אהבה ממבט ראשון", מסר פרת נירה רבינוביץ, "הם התחילו להתרשק, להתגפף, להתלקק ולהיצמד, ירדו

מוציא לגורים
 רופא החיות הו"ר זאב שיינר מראה לזמרת נירה רבינוביץ כיצד להאכיל את גורי הכלבה בעזרת בקבוק. מיספרת הכר של הנוקמית המיוז עם נאמ